1874. VI. évfolyam. 92. szám. Hétfő, május 11.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Az ellenzéki gyülés.

*** Már csak nehány nap választ el bennünket azon időtől, midőn a haza különböző vidékéről találkozni fogunk azokkal, a kik megértették ama felhivást, mely Magyarország ellenzéki polgáraihoz intéztetett a május 17-dikei népgyülés megtartása érdekében.

E gyülés czélja az egyesülés. — Ki mond ennél jobb eszmét? Ki ad czélszerübb tanácsot, mint hogy a haza földén levő ellenzék, mely a jelenleg fenálló közjogi alapot nem helyesli, — egyesitse erejét a közösügyes párttal szemben?

És mégis — fájdalommal látjuk, — hogy a hazában létező politikai pártok közt van olyan, mely magát ellenzékinek nevezi, a jelenlegi közjogi alapot — mint mondja — nem helyesli, s még sem ragadja meg az alkalmat, hogy az egyesülés nagy müvét a pártárnyalat hozzájárulásával elősegitse.

Igaz, hogy e párt az, mely oly finoman distingvál az ellenzéki árnyalatok meghatározásánál, hogy még a közösügyes alapon müködő középpártot is, melynek Ghyczy Kálmán a vezére, az ellenzéki pártok közé számitja; legalább ama párt közlönyei nem egyszer nyilvánitták ezt.

Mindegy. Kicsinykedésekre nem szabad ügyelni azoknak, a kik az önérdek mellőzésével az ellenzék ügyét igazán szivökön viselik. A nem alkuvó ellenzéknek most tömörülni kell. Vagy ha ezt tenni nem akarja, — akkor mondjon le a reményről, hogy a magyar közjogi ellenzék valaha alkotmányos uton többségre fog vergődni.

Nézeteltérések mindig voltak s mindig lesznek az emberek közt. Két rokon lelkü legjobb barátról sem mondhatjuk azt el, hogy ők minden tárgyban egyetértenének. Hogy lehetne ezt képzelni oly nagy testületben, mint a közjogi ellenzék Magyarországon?

Az emberiség haladására van hivatva. E czél elérésének egyik feltétele pedig a szabad vélemény nyilvánithatása.

Mindnyájan nyilvánithatjuk a magunk egyéni nézetét egyik vagy másik kérdésben; de ez nem zárja ki azt, hogy egyesüljenek azok, kik egy főeszmében, elvben egyetértenek.

Változtassuk meg alkotmányos uton a fenálló közjogi alapot! — Magyarország legyen önálló, független! — Ez a fődolog. A kik ezt óhajtják, sorakozzanak azok az egyesült közjogi ellenzék zászlója alá

A vidékről — meg vagyunk győződve — hasonló nézetben vannak azok, a kik részt fognak venni a jövő vasárnapi ellenzéki nagy gyülésben.

Hiszen a vidéki polgárság soraiban már régen él az egyesülés eszméje; nincsenek személyes érdekek; csak az eszme, az elv a fő. Ennek győzelméért élünk mi. S még ha eltipornának is, vigasztalásunkra szolgál azon tiszta öntudat, hogy — elvért küzdtünk.

Igy a vidéken.

De legyen szabad őszintének lennünk a fővárosról is.

Magunk ügye ez, beszéljünk nyiltan.

Őszintén megvalljuk, hogy mi nem látunk a központon oly meleg lelkesültséget az ellenzék ügye iránt, mint a mit érzünk és tapasztalunk itt a vidéki polgárság soraiban.

Ott még azt is látjuk, hogy külön huznak némelyek olyanok is, a kik egy elvet vallanak. S ennek mi nem látunk más okát, mint — a személyes érdeket.

Ezt tegyék félre odafent. S igy készüljenek az ellenzéki nagy gyülésre.

Mi jó akaratot, tiszta meggyőződést viszünk fel innen a vidékről. Reméljük, hogy ott hasonlóval találkozunk elvbarátaink részéről.

Mellékes tekintetek ne legyenek irányadók ott sem egyes embereknél. — Mert a mi véleményünk szerint azok ártanak legtöbbet az ellenzék ügyének, a kik az egyesülésnek tényleg ellene vannak, habár örökösen hangoztatják is az ellenzék szent ügyét.

Egyetértést, összemüködő jó akaratot óhajtunk ott a fővárosban találni, hogy mi is csatlakozhassunk ahoz.

Komoly szó ez, komoly ügyben.

Ha ez valósul, — akkor előre mondhatjuk, hogy — az ellenzék vasárnapi nagy gyülése fényes leend.

Ugy legyen!

— **Az országgyülés** junius közepén elnapoltatik. A középtanodai tjavaslat még pünköst előtt letárgyaltatik.

— **Két éve** — irja a „Népzászlója“ — hogy a borsod-miskolczi kiházasitási ügy czimén ismeretes szédelgés véget ért, de azért az ezer meg ezer család megnyomoritói, a közönség pénzének és nyugalmának bünös rablói fölött maig sincs kimondva az itélet, s a szegény kifosztottak maig sem jutottak ahoz a pártgarashoz, mely a hatóság közbelépése folytán számukra talán megmenthető volt. Mi ismételve sürgettük a vizsgálat befejezését. Két év alatt sokkal bonyodalmasabb ügyeket is el lehetett volna intézni. Felszólalásaink daczára nem történt semmi. Vajon lesz-e látszata, hogy most ujból szóba hozzuk a botrányos ügyet? A „N. Pest. Journ.“ emlékezett meg a napokban róla, s a miskolczi biróság hanyagságát konstatálva, külön biróság kiküldését inditványozta. A kivánság tökéletesen helyén van. Hadd lássuk, hányadán vagyunk e czégéres zsebelési históriával, mely egykor annyi zajt keltett és most „a feledés fátyola alatt“ emészti ezrek igazságát?

— **A váiasztási** tjavaslat szombaton vitattatott meg a minisztertanácsban; a javaslat nem sokára a ház elé kerül.

— **Botrány.** Egy inkei lakos 17 ftot kölcsönzött egy ottani izraelitától, s a szerződésben kiköttetett, hogy a szegény ember attól naponként 50 krt fizet. Igy a 17 frt 200 ftra nő egy év alatt. Vak vagy-e te szent igazság? Neked látni kellene!

— **A keleti vasut** ügyében ma szándékoltattak kihalgattatni Hollán, Lónyai, Gorove, Mikó irásban adá válaszát, mivel beteg. Holnap Kerkápoly és Tisza Lajos hallgattatnak ki, ha haza jönnek

— **Mégis vakmerőség** az, a mit a szász egyetem elkövet. Közelebb ez országgyüléshez német nyelven intéztek kérvényt a területfelosztás ügyében. A ház igen helyesen tett, midőn a kérvényt visszautasitá.

— **Az osztrák** honvédelmi miniszternek az országgyülésen legutóbb tartott beszédéből kifolyólag a bécsi lapok, Német-, Franczia- és Osztrák-Magyarország hadseregeinek létszámáról, és azok föntartására forditott költségekről az alábbirott statisztikai adatokat közlik: Németország hadseregének létszáma a tiszteken kivül 401,659 ember, a föntartására forditott költség 90.373,225 tallér, melyhez 1875-re még 19 millió tallér szükséglet tétetett az előirányzatba, Franczia országnak tettleg békelábon van 460,186 ember és föntartására a katonai nyugdijak betudásával 528,509,225 frankot fordit. Osztrák-Magyarország hadseregének és honvédségének békelétszáma 264,286 ember. 1874-re rendes kiadás a hadseregre 85.703,722 frt; a lajtántuli honvédségre Tirollal együtt 3.486,800 frt, a honvédségre 7.176,000 frt.

Andrássy és külügyünk.

A közösügyes kettős birodalom külügyére Andrássy szombaton az osztrák delegacziónak ülésén interpelláltatott: mily állást foglalt el a Vatikánnal szemben az osztrák vallásügyi törvények kérdésében?

Külügyérünk erre felelé, hogy ő csak egy jegyzéket bocsátott ki, sajnálja, hogy e jegyzéket teljes szövege szerint nem közölheti; sajnálja ezt különösen azért, mert nem hiszi ugyan, hogy a külügyi miniszterium tevékenységéről teljes vagy csak megközelitő képet is adhasson bármely vereskönyv, de annyival szükségesebbnek tartja megóvni a delegacziónak azon jogát, hogy a külügyi politika minden kérdéséről a legbehatóbb fölvilágositásokat követelhesse, sőt, amenyire lehet, az okmányokba is betekintést nyerjen. Ez esetben azonban az okmány nem terjeszthető elő, azon kivételes okból, hogy az egy magánlevél kiegészitését képezi, melyet ő felsége a pápához intézett. A jegyzéknek rendeltetése volt, hogy azon személyes indokok elsorolását, melyek ő felségét elhatározásaiban vezérelték, kiegészitse; az okmány teljes szövege tehát alkalmatlan a közlésre, nem tartalma miatt, mely a napfényt semmi tekintetben nem kerüli, hanem kizárólag a forma szempontjából.

A miniszter ezután a jegyzék tartalmát a következőkép vázolja: A jegyzék mindenekelőtt azt a nézetet fejezte ki, hogy azokat, kik az encyclikát sugalmazták, talán kevésbé az a törekvés vezette, hogy az állam és az egyház között összeütközésnek eleje vétessek, mintsem az óhajtás, hogy ily összeütközés provokáltassék. A jegyzék egyátalán nem vonta kétségbe, mint azt sokfelől állitották, a pápának azon jogát, hogy a püspökkel egyházi dolgokban tudassa véleményét, de határozottan sajnálta, hogy az encyclika e határon tulcsapva, kárhoztató itéletet mondott oly kérdésekben, melyek egyátalán nem dogmatikai természetüek, hanem tisztán az állam souverain törvényhozási körébe tartoznak. Továbbá kijelenti a jegyzék, hogy a kormány ezen sajnosan nehezitett helyzetében is iparkodni fog ugyan, hogy semmi se történjék, a mi az egyház és állam közt összeütközést provokálhatna, de hogy ez csak ugy lesz elkerülhető, ha épen ellenkezőleg az encyclica határozottan és absolute kárhoztató itéletével, a püspökök azt a tanácsot kapják, hogy az állam törvényeinek engedelmeskedjenek.

Végül a jegyzék azt mondja, hogy azon esetben, ha minden várakozás ellenére a belbéke az által, hogy a clerus a szentesitett törvénynek nem engedne, veszélyeztetnék, a kormány jogá ak is, kötelességének is fogja ismerni az állam jogának föntartását s hogy meg is van győződve, hogy sikerülni fog a törvénynek teljes érvényt szereznie

Az előadó további kérésére, hogy vajon ő excja e lépés gyakorlati következményeiről tehetne-e közlést, a miniszter azt feleli, hogy a jegyzék nem arra volt számitva, hogy viszont választ provokáljon s hogy ilyen nem is érkezett. Nem mondhatja, hogy a tett lépésnek valamely concrét eredménye lett volna, de az ellenkezőről sem panaszkodhatik, sőt inkább ugy látszik, hogy némi csilapodás mutatkozik.

Az előadónak egy másik kérdése, mely a Russel-Derby-féle nyilatkozatokra és a „Times“ ismert közleményére vonatkozott, alkalmat adott a miniszternek, azon kijelentésre, hogy az ezek által keltett aggodalmakat a béke megzavarása iránt nem tartja alaposoknak; Gross felszólitása folytán pedig, ki egyenesen a közös budget megitélése szempontjából kivánja az általános helyzet és a külhatalmakhoz való viszonyaink jellemzését, ugy nyilatkozott a miniszter, hogy a legközelebbi időkben lát-e háboruveszélyt, absolute nem-mel felelhet. Hogy meddig tart a béke, arról, azt hiszi, nincs Európában, a ki felelhetne; de annyit mondhat, hogy ő nem ismer kormányt, mely jelenleg megzavarni kivánná a békét.

Azonban más részt mindenki tudja, hogy vannak egyes népek között, antagonismusok, vannak érdekek és érzések, melyek nem engedik, hogy a békét hosszu időre teljesen biztositottnak tekintsük. A mi monarchiánkat illeti, kettőre kell sulyt tennie. Egy az, hogy állásunk a többi hatalom között, ha nem is egymaga tartja fenn a békét, de mind a mi a szomszédos hatalmakhoz, mind a mi a többi államhoz való viszonyokat illeti, bizonyára sokat conferált és még sokat fog conferálni a béke fentartásához; a másik az, hogy ez actió továbbra való érvényesitésére más eszköz nincs, minthogy a monarkhiát tartsuk fenn ugy, hogy elég erős legyen, a mig csak lehet megóvni a békét, de minden körülmény között saját érdekeit.

Faáruink árjegyzéséről.

Debreczen, máj. 10.

Városunk földbirtokának egyik elsőrendü jövedelmi ágát az erdők képezik.

Köztudomásu dolog, hogy közelebb és távolabbi pagonyaiban a tüzifán kivül épület-, müés szerszámfa termeltetik és árusittatik a távolság, fanem és méretekhez képest koronként különböző árakban, — hogy azonban a kereslő, a vevő, nagy könnyebbségére a fának, ez áruczikknek, kereskedési forgalmának elősegitése czéljából nyilvános árjegyzék léteznék, eddig a figyelmet kikerülte.

Termelt faáruink ára meghatározásánál, hogy természetszerü árakat kivánhassunk, szükséges tudnunk hiteles források után a közel piaczok, ugy a termelő birtokosok árszabályát, vagyis tudnunk a termelési, a gondozási és szállitási költségeket, az ezek átlagából vont árak szabályozzák és határozzák meg az eladási árt. Ez uton érhető el, hogy fánk értékesitése a fennálló tényleges viszonyokhoz képest történjék, mind az illető vevők érdeke, mind a kereskedelem helyes irányu fejlődése tekintetéből. A város, mint termelő, a faárak meghatározásánál, figyelembe véve az ide beható viszonyokat, határozza meg az árakat, — azonban árjegyzékének koronkénti hiteles ismertetése, mely mind a fogyasztó közönségnek, mind a kereskedelemnek érdekében áll, mindeddig sem helyi lapjaink hasábjain fel nem található, sem ilyen az illető eladó hivatalos közegek helyiségében nem szemlélhető.

Hirlapjaink közgazdasági rovatában a buza és liszttől fogva a csemegeszilvaig, a lábas jószágtól a baromfiig, árszabályzataikról veszünk tudósitást, faáruinkról azonban, mely épitkezési, butorzati, házi és gazdasági eszközeink készitése, fütés és főzés sat. czéljainkra mindennap keresettebb czikk, erről értesitést nem veszünk.

A vásárbiróli helyiségben tudomást szerezhetünk általában a termesztmények áráról azonban ott egy köbláb épületi tölgyfa árát hiába tudakolnók, pedig itt, mint az eladó városgazdai és pénztári hivatalokban, rovatos, könnyü átnézetes kimutatásban faárjegyzék lenne kifüggesztendő, megujitva koronként az árak esése avagy emelkedése szerint.

Erdőterményeink árjegyzéke mintázatának szerkesztése a pagonybeli erdészek közremüködésével lenne eszközlendő, kik az illető rovatokban felvilágositó adatokkal szolgálván, a helynevek, vágási év, fanem, minőség, részletes méretek bemondását jegyeztetnék. Helyi fakereskedésünk és a nagy közönség érdekében felette kivánatos volna még, hogy nemcsak a város, mint termelő, hanem fakereskedőink is összes faanyagaik áruczikkeiről az árakat részletesen egy, az e czélra készitett mintázat szerint közölnék,*) ezt áruhelyiségeikben kifüggesztenék, ezekből a helyi lapok vagy rövid átlagban, vagy a faárak minimumától maximumáig tudósitanák koronként a közönséget.

Szerény felszólalásom sikere esetében a vevő a hosszas tudakozástól megmenekülvén, faáruink árusitása, kereskedelme, tetemes lendületet nyerne.

Zivuska József.

*) Ily minta alapjául vétethetnék az Erdészeti lapok 1871-ik év 8-ik füzetében közölt „Erdőtermények árjegyzéke“, melylyel nevezett lapok szerkesztősége, minden az ügy iránt érdeklődőknek dijmentesen szives készséggel szolgál.

Tanügy.

A képviselőház VI-ik osztálya befejezte a középtanodai törvényjavaslat tárgyalását, az 1—18. §§-okra vonatkozó lényegesebb módositásokkal. A 21. §-ban ugy a gymnázium, mint a reáltanodai tanárok száma egygyel leszállittatott; a 22-ikben a tanórák az alsó osztályokban naponkint 4-re, a felsőkben 5-re határoztattak. A 35. §. Apponyi Albert és Boltizár felszólalásai daczára, kik a szerzetesrendek által ellátott gymnáziumokban a tanárok alkalmazása — vagy változtatásának miniszteri jóváhagyását nem tarták a szerzetrend fegyelmével összeegyeztethetőnek — változatlanul fogadtatott el. A 42. §. egészen kihagyatott. A nem állami középtanodákről intézkedő IV. fejezetet, mint a protestánsok autonómiájába s sarkalatos alaptörvényeinkbe ütközőt Mocsári Lajos egészen mellőztetni inditványozá. Az osztály hosszu vita után elveté ugyan ez inditványt, de a felekezeti autonómia érdekében több módositványt fogadott el, nevezetesen az 54. §-ban megengedé négy osztálynál kisebb felekezeti gymnáziumok felállitását; a

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

JUDITH.

— Beszély. —

Margitai Dezsőtől.

(Folytatás.)

— Ugy van: annak egyedüli oka ön lenne, mert, hogy fiam, ki egyedül van hivatva családi nevünket a jövőnek átadni, nevéhez méltó anyagi körülmények között élhessen, gondoskodtam számára egy nőről, ki, mint nő, az ön értékének talán egy tizedrészével sem bir, de — gazdag. E nő csinos és egyszerü, mint a köznapi nők szoktak lenni; semmi érzék valami magasztosabb iránt nincs benne; s Gaszton nem is fogná őt szeretni soha, de lovagias lenne iránta s ő nem igényel egyebet, mert hisz nem szerelemből lenne nejévé, hanem, mert a dusgazdag, de bizonytalan származásu szüleknek fényes nevü rokonságra van szükségök. Ez az egész tervezett házasság üzleti dolog, semmi egyéb, hol mindenki azt adja a másiknak, mire legnagyobb szüksége van. Hanem az összeköttetésről természetesen szó sem lehetne, ha ön nejévé lenne Gasztonnak.

— De mit tegyek hát?

— Van egy szoba itt a kastélyban, a nagy terem mellett, kipárnázott falakkal. Talán hallott is róla valamit vezetőnőjétől? Oh, kérem, ne igyekezzék azon, hogy e szobát az ön számára legyek kénytelen felnyittatni; mert ha ön nejévé lesz fiamnak, a meghidegült férj oldala mellől, a mennyire most felösmerém jellemét, okvetlen oda fog kerülni, mig én elveszitem azon reményt, hogy nevem a tisztességes állásuak között a jövőben is élni fog.

A gróf elhallgatott s várakozásteljesen tekinte az önmagával küzdő hölgyre.

— S az én nevem? az én, az én emlékem? — kérdé Judith olyan hangon, mintha álmában beszélne.

Tarody elforditá róla tekintetét; nem nézheté végig a hölgy kinos küzdelmét.

Nehány percznyi csönd állott be; az egyik ablak szögletében valami eltévedt légy pókhálóba keveredett s midőn észrevette, hogy hosszulábu ellensége vérszomjas vágygyal siet feléje, bebonyolodott lábait még erősebben összekötözendő, elkezdett sirni, jajgatni és segitségért kiabálni.

Judith hallotta a jajveszéklő rovar siránkozását, és kibontakozva fájdalmas kábultságából, elhagyta székét s a gróf elé állva, felemelt fővel és határozott hangon szólt:

— Gróf ur! én határoztam.

— Azt hiszem, eltalálom szándokát.

— Nejévé leszek Gasztonnak.

Menyhért gróf szörnyü meglepetéssel pillanta föl az előtte álló.

— Igen, nejévé leszek. De legyen nyugodt: a kép, melyet elém festett, nem fog megvalósulni; önnek fia megmarad s én sem fogok a kipárnázott szobába jutni.

— Gyermekem, önből az önzés beszél s erre van oka; hisz emlékét, nevét akarja megmenteni; de gondolja meg jól, mit akar tenni?

— Meggondoltam, gróf ur, s tenni fogok, még pedig ugy, hogy ön is befogja vallani, miszerint többet értem, mintsem gondolta volna. Tenni fogok ugy, hogy kegyelettel fog keresni arczképemnek egy szerény helyet e büszke családi arczképek sorai között.

— Nem értem önt.

— Bizzék bennem s szerencséltessen megjelenésével esküvőnk napján, nyolcz nap mulva, itt a kastély kápolnájában.

E szavak után oly szilárd magatartással hagyá el a termet Judith, hogy a grófnál kevesebb emberösmerettel biró ember is meggyőződhetett volna, miszerint az a nő, ki egy ily párbeszéd után oly szilárdul tud járni, meggondolta előbb, amit kimondott s határzatától eltántoritani akarni hasztalan időpazarlás lenne csupán.

Menyhért gróf némán tekinte a távozó után s még azután sem forditá el tekintetét nehány perczig az ajtóról, midőn Judith már rég nem volt látható.

Később nesztelenül hagyá el székét s homlokát összeránczolva, ment ki a teremből, hol a hideg tekintetü ősök olyan gunyosan, olyan roszalólag szögezék reá mozdulatlan szemeiket.

A pókhálóba akadt légy abban hagyta jajveszéklését; csak néha hallatszott egy rövid zizzenése; hasztalan orditozott gyáva módra, hasztalan birkózott a végzettel: meghalt, mint meghalt volna hősileg, ha lett volna elég ereje elmulni kiabálás nélkül.

Mint Gaszton előre mondá, csak két nap mulva tért haza. Bal karját felkötve hordá.

A modern istenitélet ugy akará, hogy nemcsak megsértett, hanem egyszersmind megsebzett is legyen.

Judith komoly nyájassággal fogadá őt s kivánatára bemutatá neki magát fehér menyasszonyi öltözékben, fején fehér kamélia koszorujával, melyet Gaszton rendeletére az ország fővárosából épen az nap küldtek meg.

— Mily szép ön igy Judith; csak kár, hogy kissé nem vidorabb; ez öltönyhöz a mosolygó arcz illik legjobban.

— Lesz idő, midőn mosolygó arczczal fog látni öltönyömben, Gaszton — s akkor, lehet egész szivéből fog engem szeretni, — válaszolt a hölgy ajkai körül elsikló mosolylyal.

— Nem várhatom be azt az időt, mert már régóta szeretem teljes szivemből.

— Köszönöm.

— De ne távozzék még! Engedje meg, hogy esküvőnk előtt learczképezhessem nászöltönyében; hadd legyen annyi példányban körültem, hogy bármely pillanatban igy gyönyörködhessem nézésében.

— Karja nem engedi meg a munkát.

— Ejh, mit! Bal karom van kissé megkarczolva; jobbom egészen szabad. Engedjen kérelmemnek!

— Legyen. Tehát holnap.

Másnap aztán ismét felvette menyasszonyi öltözékét s engedte, hogy Gaszton a vászonra oda varázsolja belőle azt, a mit testi szemekkel látni lehet; a szájat, szemet, arczot, homlokot s a többit.

Mikor aztán a megszólalásig hü arczkép elkészült, a kis Babett egy alkalmas pillanatban belopózott a képhez és sokáig elbámulva a fenséges kifejezésü szemeket, a tiszta, büszke homlokot, a szelid bánatos kifejezésü ajkakat, önkénytelenül igy sohajta föl:

— Istennem! mennyire odaillenék e kép a többi uriasszonyok közé, a családi képcsarnokba. . . Mily szelid! mily szép! . . . Csak ne utazott volna egy kocsiban a gróf urral!

Végre eljött a nagy nap, melynek délelőttjén tizenkét órakor az esküvőnek meg kellett történie.

Judith már tiz órakor készen volt öltözékével.

Sokkal halványabb volt, mint máskor szokott lenni; de homlokán olyszerü derü ömlött el, mint melyet Raphael Madonnaján megbámul a szakértő.

Modora könnyed, szivélyes és simulékony volt; csevegőbbnek látszott, mint egyébkor s különös gonddal került ki piperéjénél minden oly disz alkalmazását, mi élénk, avagy felötlő leendett.

Nyájas és szivélyes lett mindenkihez; kerülte a magánosságot s oly ömlengő volt, hogy öltözés közben még a kis Babettet is homlokon csókolá, mit az azzal hálált meg, hogy néma elragadtatással csókolta meg a „szegény szép urnő“ kezét s aztán két fényes könnycseppet morzsolt szét szemeiben.

E közben az idő gyorsan haladt; a kápolna kinyittatott; a viaszgyertyák az oltáron meggyujtattak s a helybeli lelkész eltávozott, hogy egyházi öltönyét magára öltse.

A násznép indulandó volt, de Judith habozott; kérte Gasztont, hogy várjanak még egy negyedig. Aztán nyughatlanul járt a termekben fel s alá és csaknem minden perczben kitekintgetett az ablakon a szárnyas lovak által őrzött kapufelé.

Mintha várt volna valakit.

Talán Menyhért grófot várta.

Végre elmult a negyedóra is; a szárnyas lovak nem bocsátottak be magok alatt senkit Judith könnyü, alig észrevehető sohajjal fogadá el vőlegénye karját, hogy azzal együtt a kastély kápolnájába lépjen.

A mint belépett, legelőször is egy nagy vasrácsajtó tünt szemébe, melynek szárnyait két, nád buzogányt tartó szárnyas ló védelmezte, s mely előtt egy carárai márványból faragott angyal térdelt, kezében lefele forditott fáklyával s busan lehajtott fejjel.

(Vége köv.)

tanitási helyiségekről, iskolai épületek- s felszerelésről szóló §§. hatályát nem terjeszté ki a felekezeti középtanodákra; a tanárok számát ezekben leszállitá az osztályokéra, a tanári fizetések minimumának meghatározását mellőzé, s a miniszteri főfelügyeletet nem terjeszté ki a tanodai czélu alapitványok biztos és gyümölcsöző elhelyezésére is. A törvényjavaslat többi §§-a jobbára a Deák-kör által elfogadott módositások szerint ment keresztül. E módositásokat az osztály jegyzője, Molnár Antal terjeszté elő, ki egyszersmind az osztály által a törvényjavaslat központi előadójának választatott meg.

Külföld.

Spanyolország. A „Gaceta" szerint Beccera-nak az uj kabinet alkotást illetőleg tett kérdésre Serrano azt válaszolá, hogy ő kibékülést óhajt, és 8 napi időt kiván, hogy a megoldás felől gondolkozhassék. Három vélemény van az illető körökben: a) köztársasági miniszterium Castellar, — b) kibékülési miniszterinm Topeto, — c) alkotmányos miniszterium Zabala elnöksége alatt.

Bilbao élelemszerekkel kellőleg elláttatott. —

Hir szerint Pelasco saját katonái által megöletett.

Cucala sebeiben meghalt.

Serrano nehány napra Granjá-ba fog menni.

Németország. Hivatalos körökben a „Times" azon nyilatkozatát, mely szerint Bismark az olasz királyt, Nizza és Savoya visszakövetelésére unszolta volna, — csak azon czélból állitott vakmerő találmánynak tartják, hogy Németországnak béke iránti szeretete gyanusittassék.

A megüresedő kathólikus püspöki jószágok kezelésére vonatkozó törvényjavaslatot, valamint a papi hivatalokat szabályozó póttörvényjavaslarot harmadik fölolvasáskor a német országgyülés elfogadta.

Francziaország. Mac-Mahon, midőn Saumurba érkezett, „éljen a köztársaság" kiáltásokkal fogadtatott. Ezen szünni nem akaró kiáltások megboszantották Mac-Mahont, és arra birták, hogy segédtisztéhez fordulván, azt mondá, miszerint ő soha semmit nem szólt a köztársaság ellen.

Troncia-Dumersan az 1875. évben eszközlendő szabad általános kiállitás egyik igazgatója elfogatott. Az elfogatás oka még ösmeretlen.

Pályázat.

A képzőművészetek s a zene gyarapitása czéljából a vallás- és közoktatási magyar királyi miniszterium a) ösztöndijakat tüz ki azon vagyontalan, de reményteljes fiatal művészek részére, kik már valamely nagyobb müvel a nyilvánosság elé léptek, vagy müvészi becscsel biró munkákat képesek felmutatni; b) segélyeket a már valamely jelesebb és figyelmet gerjesztett müről ismert müvészek részére oly végből, hogy szerencsésen megkezdett pályájukon tovább haladhassanak.

Pályázhat mindazon magyar- és erdélyországi származásu müvész, ki a zene, vagy a képzőművészet (festészet, szobrászat és építészet) valamely ágát müveli.

A kérvényben kitüntetendő: 1. a pályázó életkora, személyes és családi viszonyai, ugyszintén végzett tanulmányai; 2. azon ut és mód, mely által a netán nyerendő ösztöndijt (vagy segélyt) magasb kiképeztetésére felhasználni szándékozik; 3. a folyamodó által eddig elért képzettségi fokozat, mire nézve valamely ujabb müve, esetleg müvei felmutatandók.

Az ösztöndijak és segélyek, melyeknek mennyiségére nézve a folyamodó óhaját nyilvánithatja, csak egy év tartamára adományoztatnak; megjegyeztetvén, hogy azok kisebb vagy nagyobb mennyiségben leendő meghatározására nézve a folyamodó személyes viszonyai s az általa elérni kivánt czél fog irányadóul szolgálni.

A kérvények folyó évi junius 30-ig a vallás- és közoktatási magyar királyi ministeriumnál nyujtandók be.

UJDONSÁGOK.

* **Az „Emlékkerttársulat"** legközelebb május 14-dikén áldozó csütörtökön d. e. 10 órakor a városház nagy tanácstermében tartja közgyülését azon czélból, hogy azok, kik a város szépitészeti előhaladásáért érdeklődnek a társulatnak tagjaiul irassák be magokat. Egyleti dij nincs megszabva; hanem mindenki önkéntes adakozás mellett a társulat tagjává válhatik, akár évenkinti, akár egyszer mindenkorra szóló adományt tehet. A fentjelölt összejövetel alkalmával fognak a társulat részére vonatkozó megállapodások létrejönni; legelső sorban pedig a főpiacznak s jelesen először a nagy templomtól csapóutczáig leendő befásitása iránt intézkedés tétetni. Az emlékkerttársulat már a két emlékkert, a Csokonaiszobor s a honvédemlékek felállitása által nagy érdemeket szerzett magának, s sok kellemes időtöltést és szellemi élvezetet a közönségnek. Ha tehát uj erők csatlakozása iránt tesz felhivást, azt hiszszük, kellő pártolásban fog részesittetni. Annálfogva az aláirásra és a fentkitüzött közgyülésen megjelenésre oly megjegyzéssel hivjuk fel városunk lakosságának a szép iránt érdekelteit, hogy minél tömegesebben csatlakozzunk a társadalmi uton létrehozni czélzott hasznos intézmények életbeléptetését jelző zászló körül, annál bizonyosabb a siker, s annál gyorsabban áll elő a kellő eredmény. Ne csak a politikai, hanem a közelebbi társadalmi érdekek is egyesitsenek s lelkesitsenek bennünket! Aláirási iv szerkesztőségi irodánkban is van letéve!

* **A lövészegylet** tegnapra hirdetett közgyülése ismét nem tartathatott meg — a tagok részvétlensége folytán. Szomoru jelenség az, hogy a közöny még az egyleti téren is észlelhető. Uj közgyülésre határidő már nem is tüzetett ki. Jövő vasárnap választmányi gyülés fog tartatni.

* **A Vecsei Imre adományából** öntetni rendelt 9 mázsás harang már elkészült és pedig, amint halljuk, igen jól sikerült az öntés. E harang Pozdech József vállalkozó által nem sokára ide fog szállittatni s a ref. nagy toronyban fog elhelyeztetni. Ugy értesülünk, hogy Vecsei Imre szép példája hasonló jótékony adományozásra buzditott több vagyonos polgártársunkat.

* **A „Tisza"** biztositó s jelzálogbank ellen több kövi lakos részéről kérvény adatott be a képviselőházhoz, állitólag „ámitással kicsikart 10 ft életbiztositási előleg és a kötvény visszaadatása iránt." Illetékes helyről nyert értesülés folytán jónak látjuk tudatni, hogy azon felügyelő, kiről mint a kérdéses visszaélés elkövetőjéről szó lehet ama kérvényben, az igazgatóság utasitásai ellenére tett eljárásáért régen el is bocsáttatott szolgálatából; s ha az illetők az igazgatóságnál kérelmezték volna igazolt káruk visszatéritését, régen elégtételt nyertek volna. Visszaélések a legszilárdabb üzleti társulatoknál is fordulhatnak elő; de ily ügyekben a képviselőháznál alkalmatlankodni alig történhetik egyéb indokból, mint boszantásból.

* **A mükedvelői előadás**, mit a debreczeni fiatal emberek rendeznek, pünköst első napján fog megtartatni a szinházban; előadatnak: „Női könyek", továbbá „Egy nő, a kinek két férje van", végre „Süketnek kell lenni", egy felvonásos vigjátékok. A páholyok iránt előre is intézkedhetni Ferenczy Lajosnál czeglédutczán 2572. sz. a. Az előjegyzés kötelezőnek ismertetik; a tiszta jövedelem a szinház és a szinészi nyugdijalap javára fordittatik.

* **Részvéttel** vettük a következő gyászjelentést: Mélyen megszomorodott szivvel jelentjük feledhetetlen férjem, illetőleg édes atyánknak és nagyatyánknak polg. Kutasi Nándornak, élte 72-ik, boldogházassága 43-ik évében, végelnyengülésben, a halotti szentségek ájtatos felvétele után, folyó hó 10-én reggeli 6 órakor történt gyászos kimultát. Megboldogult kedves halottunk hült tetemei a nagy-csapó-utczai 327. számu saját háznál f. hó 12-én — előbb d. e. 11 órakor a koporsószentelési — majd a d. u. 5 órakor tartandó gyászszertartás után a római katholikus sirkertben levő családi sirboltban fognak örök nyugalomra letétetni. Az engesztelő szent miseáldozat a római katholikus anyaszentegyházban folyó hó 15-én d. e. 9 órakor fog bemutattatni. Mely végtisztességtételre az elhunytnak rokonait, barátait és ismerőseit bánatos szivvel meghivjuk. Debreczenben, 1874. május hó 10-én. A megboldogult bánatos özvegye: Kutasi Nándorné, szül. Köhler Anna; s gyermekei: Johanna, férjezett Mészáros Jánosné, férje s gyermekei nevében is; Juliánna, özvegy Mayer Józsefné; Imre, nejével Sz. Nagy Karolina és gyermeke nevében is. — Béke az elhunyt poraival!

* **A vasuton szállitott csomagok** kiadása körül a helybeli indóháznál tapasztalt késedelmes eljárás miatt panaszt vettünk több utazótól. Ajánljuk az igazgatóságok figyelmébe, hogy az e részben valósággal fenálló bajt és az utazókra nézve boszantó kellemetlenséget mielőbb hárittassák el.

* **Balázs Kálmán** és jeles zenetársulata a „Bihar" szerint Nagyváradra megy a követválasztáskor, s ott a közjogi ellenzéknek fog muzsikálni. Legyen vigalmuk teljes a kivivandó győzelem által!

* **A hortobágyi pusztán** talált keserüvizforrásról részletesb jelentést közöl Deininger gazdasági tanár a „Természettudományi Közlöny"-ben. A gulyakutnak ásott gödörben felfakadt keserü forrás nyomozására mélyebben is lefurtak a Debreczen város hatósága által fölkért szakértők, hogy a rétegekkel megismerkedhessenek. A vizben megvannak mindazon anyagok, melyek keserü forrásokban szoktak előfordulni, de gyógyhatására csak akkor lehet nyilatkozni, ha vegybontás után kideritették, hogy mily mennyiségben és arányokban jelentkeznek ez alkatrészek. Az a kérdés, vajon a kénsavvegyületek, vagy chlorvegyületek vannak-e tulsulyban. Előbbi esetben a viz orvosi czélokra való, utóbbi esetben teljesen hasznavehetetlen lenne. A forrás gazdagnak látszik, s az egy lábnyi átmérőjü furólyukban perczenkint 226 köhüvelyk vizet szolgáltatott. Hőmérséke 10 Celsius foknyi meleg lég mellett.

* **Halálozás.** Hetei Béla gelsei (szabolcsmegyei) ifju, ki a ref. föiskola V-ik osztályának jeles képességü növendéke volt, jobblétre szenderült. Béke lengjen porai felett!

* **Dalárdánk** a kolozsvári országos ünnepélyen, a látszat után itélve, már csakugyan ott fog lenni — szóval. Legalább az e tárgyban döntő gyülésnek május végére lett halasztása oda enged következtetnünk. Jó hirü dalárdánktól több buzgalmat vártunk volna.

* **A „Vasárnapi ujság"** május 10-diki száma a következő tartalommal jelent meg: Serránó (arczképpel). — Ó-angol ballada, ford. Csukássi József. — A pénzcsinálás mestersége (Barnum felolvasása). — Mozgó vaspálya (képpel). — Az állatok harcza. — A nemzetközi kereskedelem s közlekedés. — Merész terv. — Utazás a tenger alatt. (Regény, képekkel illusztrálva). — Az alföld fővárosa. — A magyar ifjuság a 30-as években. — A hétről. (Tárcza). — Irodalom és müvészet, — stb. A „Vasárnapi ujság" előfizetési ára évnegyedre 2 ft.

* **Egy koldust** csipett be tegnap a rendőrség, mivel engedély nélkül kéregetett, s midőn bevitetett, a rendőrség a koldus személyében egy ismeretes tolvajra ismert.

* **Huszárok** jönnek városunkba jul. 1-én, gyakorlatra itt összpontosittatnak, s szept. 15-ig fognak maradni. Majd meglássuk, nem járunk-e ugy velök, mint tavaly egy magyar községben, hogy t. i. a magyar huszárokkal nem lehetett beszélni — magyarul?!

* **A cselédekkel** temérdek baj van mostanában; több lopási eset merült fel, a mit cselédek vittek véghez. Természetes, hogy mindannyian befogattak.

* **Hiba.** Tévedés folytán mult számunkból a „Vidéki élet" rovatában foglalt első levél kezdetéről kimaradt, hogy ama levél Nagybányáról kelt.

ORSZÁGGYŰLÉS.

— Máj. 9. —

Elnök: Perczel.

B.-Jelasich Gyula horvátországi képviselőnek magyar képviselőségről lemondása jelentetik.

Szontágh Pál végleg igazoltatván, a VIII. osztályba osztatik be.

Tisza Kálmán a minisztelnöktől kérdezi. 1) gyakorolta-e a magyar miniszterium törvényes befolyását, az 1875-ik költségvetés megállapitásánál? 2.) ha igen, minő számitás és indokok alapján egyezett bele a tulkiadásokba? és 3.) szándékozik e most, midőn ujjabb válság fenyeget, odairányozni figyelmét, hogy a közös kiadások az ország viszonyainak megfelelőleg alább szálittassanak?

Helfy a fővárosi munkások ügyében interpellálta a földm. ipar s kereskedelmi minisztert.

Napirenden van a kérvények 42. és 43. sorozatára adott bizottsági jelentés, mely szerint a betegápoló irgalmasrend növendékeinek a tényleges katonai szolgálat alóli fölmentetése iránti kérvény a honvédelmi miniszteriumhoz utasitandó lenne.

Lázár A. fölszólal s a kérvényt pártolólag módositványt nyujt be. A többség elveti.

A képviselőház számvizsgáló bizottságának jelentése az 1872. ápr. 20-tól 1873. jul. 31-ig vezetett 3 rendbeli számadásról, észrevétel nélkül elfogadtatott.

A keleti marhavész elleni intézkedésről szóló tjavaslat 17, 18, 22—24 és 45. §§-ainak módositásáról szóló bizottsági jelentés — vita nélkül elfogadtatott, s az ülés véget ért.

Fővárosi értesitő.

** Margitsziget és Ujpest közt a kotrógéppel ismét két római régiséget huztak ki a Dunából. Az egyik egy kő, a melyen a feliratból ennyi olvasható: AVREL. MXL. A másik egy berozsdásodott kard. Átadanak a muzeumnak.

** A természettudományi társulat mult pénteki estélyén Heller Ágost értekezett hosszadalmasan és — magyartalan előadással „a hangszerek természettani viszonyáról." A hangszerek felosztása után részletesen ismerteté a hegedüt és a zongorát, végre az emberi hangot, hosszasan kiterjeszkedvén az ugynevezett beszélő gépekre is.

** A magyar mérnök és épitész-egylet folyó hó 9-kén tartott ülésén Horváth Farkas „a gyakorlati mértan vivmányairól" tartott felolvasást, bemutatván saját találmányaul egy gépet, a melyet a földosztásnál lehet használni. A felolvasás érdekes, de szakszerü volt.

** Ujpesten b. Peregrinyiné urhölgy máj. 9-én viradóra meggyilkoltatott. A tettest nyomozzák. A boldogult jótékony s átalában tisztelt nő volt; nagyon szerette a kutyákat s azokból jelenleg is 16-ot tartott magánál.

Belföldi hirek.

*** Liptómegye Német-Lipcse községében a kath. templomban nagy verekedés volt a mult vasárnap; a plébánust is megverték. Az uj pap ellenfelei tették. Több embert befogtak.

*** A szatmári gőzmalom igazgatója, Pontos István ez állásáról lemondott, de azt csak akkor hagyja el, ha a malom átadása megtörténik és a végleges számadások rendben találtatnak.

*** Békésen aug. 2-kán megyei dalárünnepély tartatik.

*** A szarvasi gymnáziumi önképzőkör e hó 14-én tartja örömünnepét, s ekkor az ifjuság kivonul a Vajda Péter sirjához is, s azt megkoszoruzza. Ugyancsak Szarvasról irják, hogy a Körösből egy mammutfogat huztak ki a halászok.

*** Husvéti vacsora a czigányoknak. Egy bodrogközi uri ember puszta juxból fulladásig jól tartotta galuskával az elmult husvéton a Leleszen lakó 16 éves korukat be nem töltött czigány suhanczokat. Ezek, azt hiszszük, nem vennék rosz néven, ha minden harmadik nap ilyen „Husvit" lenne; urhoz illő, de nem elitélhető kedvtelés.

*** Zemplén, Ung, Bereg, Ugocsa, Szabolcs felső része s Borsodmegyék lakosainak alig marad vetőmagja a rozs és árpából, az elemi csapások miatt.

KÖZGAZDASAG.

— Debreczen, május 11-én. A tegnap esti langy esőt ma kellemes meleg nap váltá fel, a mi a növényéletre ugy, mint az emberekre és állatokra jótékony, éltető hatást gyakorol.

Ma, hetivásárunk kezdetén meglehetős mennyiségü termény szállittatott piaczunkra, s ugy látszik, hogy már termesztőink a jelen év termésére nézve nincsenek nagyon lehangolva, miután az eddigi fagyok nem tettek átalános kárt vetéseinkben, s a pénzszükség nyomása miatt nélkülözhető terményöket bátrabban szállitják eladásra. Az árak azonban még most eléggé feszitettek, — de a vevők és kereskedők elhanyagolása folytán annak lazulására van kilátás. Nevezetesen: tiszta buza 13.20—14.60 kr, kétsz. 11.20—12.80 kr, rozs 9.40—10.40 kr, árpa 6.60—80 kr, zab 4.80—5 ft, tengeri 8.40—60 kr, köles 10—11 ft, zsák kolompér 2.60—80 kr.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Arverési hirdetés.

Alulirott kiküldött végrehajtó polg. tk. rdtt 403. §-a értelmében ezennel közhirré teszi: hogy a debreczeni kir. járásbiróság 12,692. számu végzése által Okolicsányi Miksa ellen, Botka Juliánna részére 3300 frt követelés végett elrendelt biztositási végrehajtás folytán biróilag lefoglalt, s 4047 frtra becsült nagyobb mennyiségü cserép és égetett tégla s egyéb ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, — vagyis a szepesi pusztán Kovács János tanyáján leendő eszközlésére határidőül 1874. május hó 19-ik napjának délutáni 2 órája kitüzetett, — melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406. §-a szerint. szükség esetében, becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Debreczenben, 1874-ik évi május 8. napján.

Váradi Imre,
kiküldött birósági végrehajtó.

305 1—3

HIRDETÉSEK.

Eladó ház.

A Tornay-féle vendéglő szomszédságában, kádasutcza elején, az 1897. számu ház, 8 hold s 20 öl külső földjével, vagy ugyanott

egy pusztatelek,

melynek szélessége az utczára 12 öl, 4 hold s 10 □ öl külső földével, kedvező feltételek mellett eladó. Továbbá:

KERESTETIK

a városháza alatt lévő m. kir. **dohány** és **bélyeg-áruldába** biztositék letétel mellett egy alkalmas egyén, ki képes lenne azt számadás mellett kezelni.

Bővebb felvilágositás vehető kádasutczán 1897. sz. a.

303 1—3

Kiadó kaszáló.

A Bánkon egy jó fekvésü fekete talaju, jó épületekkel ellátott 9 régi bogjás kaszáló akár örök áron eladó, akár több évre, kedvező feltételek mellett haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni felőle kisujutcza 1750. sz. alatt lakó tulajdonossal.

290 3—3

215. ARJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	19	40
„ „ 50 ‰-os zacskóval	19	60
B. Ugyanaz apró szemü	19	40
„ „ 50‰-os zacskóval	19	60
C. Dara középszerü	18	60
„ „ 50 ‰-os zacskóval	18	80
O. Királyliszt	19	—
1. Lángliszt	18	60
2. Montliszt	18	20
3. Zsemlyeliszt különös	17	40
4. „ „	16	40
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	15	20
6. Ugyanaz II. rendü	13	20
7. Barna kenyérliszt I. rendü	12	20
8. Barna „ II. „	11	80
9. Lábliszt I. rendü	11	40
10 Lábliszt II. „	9	80
11 Derczekorpa	4	—
12 Durvakorpa zsákkal	3	60
„ „ zsáknélkül	3	20
Kétszereslszt	—	—
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
„ „ III. „	11	20
„ „ IV. „	—	—
Rozskorpa zsákkal	—	—
„ „ zsáknélkül	—	—
00 Árpakása	22	—
0. Árpakása	20	—
1. Árpakása	16	—
2. Árpakása	14	—
3. Árpakása	13	—
5. Árpadara	16	—
6. Árpaliszt	9	—

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto	150 fnt
9. 10. 11. „	125 „
12 „	100 „
K. L. és R. I.—III. számig	150 „
R. IV. V. „	100 „
Á. K. 00—5 számig „	100 „
Árpaliszt „	125 „

Debreczen, 1874. május 11.

Első debreczeni buza-keményitő gyárnak ÁRJEGYZÉKE.

	ft	kr
100 font legfinomabb csipke keményitő	23	—
100 „ szinte ½ s 1 fontoscsomagokban	23	—
100 „ közönséges keményitő	8	—
100 „ hajpor	24	—
100 „ ragasz	38	—
1 rizma finom indigó kékitő papir	13	—
1 koncz „ „ „ „	—	70

E gyártmányaim mellett tartok finom faolaj raktárt, melyből jutányos árban kezesség mellett fogok szolgálni, és azt különösen a géptulajdonos uraknak ajánlhatom, annyival inkább, minthogy tapasztalásból tudom, mennyi kárára van a vegyitett és nem igazi faolaj a gépeknek. Egyszersmind a jövő cséplés idényre két igen jó gőzcséplő géppel szolgálhatok és jutányos árban cséplészeket vállalok. Végre szándékom 3 db igen jó fejős eredeti levantai Schweiczból került tehenet eladni, azok naponta csordabehajtás után a házamnál megszemlélhetők.

Bignió János,
gyártulajdonos
saját házánál n.-hatvanutcza 1093/4. sz. a.

240 12—12

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérd. közönség becses tudomására juttatni, hogy e városon s vidékén hosszu évek óta előnyösen ismert s általam vezetett özvegy Spiesz Györgyné divatárusi üzlete, közbejött halálozása folytán megszünvén, — azt most már özv. Svetics Mátyásné piaczutczai 1826. sz. a. házában — saját czégem alatt folytatom, tisztelettel kérvén a n. érd. közönséget, hogy tömeges megrendeléseivel, miknek gyors, pontos és jutányos árak szerinti teljesitését feladatul tüztem, — szerencséltetni kegyeskedjék.

Pinczés Emillia,
divatárusnő.

289 4—4

Arverési hirdetés.

A debreczeni királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Ivány Károlyné** részére, alperes **Erdei Gábor** és neje Jándi Juliánnától 140 aftra tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 4038-ik számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1400 afrtra becsült péterfiautczai 632-dik számu házaste'ek és 2 hold 700 négyszeg öl külső földe, folyó 1874-dik évi **junius hó 15-dik**, szükség esetére **julius hó 15-dik** napján d. u. 3 órakor, a telekkönyvi irodában kiküldött törvényszéki végrehajtó Vetessy Mihály által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 százaléka vagy is 140 afrt az árverelni szándékozók által, a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az első árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 2, 4 és 6 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fenirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak a leütéstől 14 nap mulva, a földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; — tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütést követő hó első napjától fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesitheni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzetételének utolso napjától számitandó 15 nap alatt — fenirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi május hó 1-ső napján tartott üléséből.

Boruzs József,
jegyző.

298 1—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.